DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 3 juli 2008 *

I mål C-215/06,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 11 maj 2006,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av D. Recchia och D. Lawunmi, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Irland, företrätt av D. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av J. Connolly, SC, och G. Simons, BL, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna L. Bay Larsen, J. Makarczyk (referent), P. Kūris och J.-C. Bonichot,

generaladvokat: J. Mazák,
justitiesekreterare: handläggaren B. Fülöp,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 14 februari 2008,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen ska fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 4 och 5–10 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226) såväl före som efter det att direktivet ändrats genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 (EGT L 73, s. 5),

— genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att det, innan projekt som helt eller delvis omfattas av direktivets tillämpningsområde

genomförs, helt eller delvis, först görs en bedömning för att utröna huruvida det är nödvändigt att bedöma projektens inverkan på miljön och därefter, om projekten har en betydande inverkan på miljön på grund av sin karaktär, storlek eller belägenhet, säkerställa att de underkastas en bedömning enligt artiklarna 5–10 i direktiv 85/337, och

— genom att inte vidta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att tillstånd och genomförande av vindkraftanläggningar samt arbeten med sådana anläggningar i Derrybrien i grevskapet Galway föregicks av en bedömning av arbetenas inverkan på miljön enligt artiklarna 5–10 i direktiv 85/337/EEG.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

2 Kommissionen har yrkat att domstolen ska fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 85/337 såväl i dess ursprungliga lydelse som efter det att direktivet ändrats genom direktiv 97/11.

Direktiv 85/337

3 Artikel 1.2 och 1.3 i direktiv 85/337 har följande lydelse:

”2. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

Projekt:

— utförande av byggnads- eller anläggningsarbeten eller andra installationer eller arbeten,

— andra ingrepp i den naturliga omgivningen och i landskapet, inklusive mineralutvinning.

Exploatör:

— den som ansöker om tillstånd för ett privat projekt eller den offentliga myndighet som tar initiativ till ett projekt.

Tillstånd:

— den ansvariga myndighetens eller de ansvariga myndigheternas beslut, som ger exploatören rätt att genomföra projektet.

3. Ansvarig myndighet eller ansvariga myndigheter är de myndigheter som medlemsstaterna utser för att utföra de uppgifter som följer av detta direktiv.”

4 I artikel 2.1–2.3 första stycket i direktiv 85/337 föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för en bedömning av denna påverkan innan tillstånd ges.

De projekt som skall omfattas av sådan bedömning anges i artikel 4.

2. Bedömningen av miljöpåverkan kan integreras i det befintliga tillståndsförfarandet för projekt i medlemsstaterna eller, om detta inte är möjligt, i andra förfaranden eller i sådana förfaranden som tillskapas för att målsättningarna i detta direktiv skall uppfyllas.

3. I undantagsfall får medlemsstaterna besluta att ett visst projekt helt eller delvis skall undantas från föreskrifterna i detta direktiv.”

5 I artikel 3 i direktiv 85/337 föreskrivs följande:

”Bedömningen av miljöpåverkan skall i varje enskilt fall och i enlighet med artik[larna] 4–11 på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de direkta och indirekta effekterna av ett projekt beträffande

— människor, fauna och flora,

— mark, vatten, luft, klimat och landskap,

— samspelet mellan faktorerna i första och andra strecksatse[rna],

— materiella tillgångar och kulturarv.”

6 Artikel 4 i direktivet har följande lydelse:

”1. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall projekt inom de grupper som redovisas i bilaga 1 bli föremål för en bedömning (miljökonsekvensbeskrivning) i enlighet med artik[larna] 5–10.

2. Projekt inom de grupper som redovisas i bilaga 2 skall bli föremål för en bedömning (miljökonsekvensbeskrivning) i enlighet med artik[larna] 5–10 när medlemsstaterna anser att detta krävs på grund av projektets karaktär.

I detta syfte kan medlemsstaterna bland annat bestämma att en bedömning skall göras för vissa typer av projekt eller fastställa sådana kriterier eller gränsvärden som krävs för att avgöra vilka projekt, hänförliga till de grupper som anges i bilaga 2, som skall bli föremål för en bedömning enligt artik[larna] 5–10.”

7 Enligt artikel 5 i direktiv 85/337 gäller följande:

”1. När det gäller projekt, vars miljöpåverkan enligt artikel 4 skall bli föremål för en bedömning i enlighet med artik[larna] 5–10, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att exploatören på lämpligt sätt lämnar de uppgifter som anges i bilaga 3, om

a) medlemsstaterna anser att uppgifterna är relevanta för ett visst stadium av tillståndsprocessen samt med hänsyn till vad som är utmärkande för ett särskilt projekt eller en särskild typ av projekt och för de miljöförhållanden som kan komma att påverkas,

b) medlemsstaterna anser att exploatören skäligen kan avkrävas dessa uppgifter med hänsyn bland annat till befintliga kunskaper och bedömningsmetoder.

2. De uppgifter som exploatören skall tillhandahålla enligt punkt 1 skall åtminstone omfatta

— en beskrivning av projektet med uppgifter om lokalisering, utformning och omfattning,

— en beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, minska och om möjligt avhjälpa betydande skadliga verkningar,

— de data som krävs för att påvisa och bedöma den huvudsakliga inverkan på miljön som projektet kan antas medföra,

— en icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som anges i strecksats[erna] 1–3.

3. Om medlemsstaterna finner det nödvändigt skall de tillse att de myndigheter som har tillgång till relevanta uppgifter gör dessa tillgängliga för exploatören.”

8 Artikel 6 i direktiv 85/337 har följande lydelse:

”1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de myndigheter som på grund av sitt särskilda miljöansvar kan antas bli berörda av ett projekt ges möjlighet att yttra sig över en ansökan om tillstånd. Medlemsstaterna skall, genom allmänna föreskrifter eller i varje enskilt fall, utse de myndigheter som skall höras när en tillståndsansökan inkommer. Dessa myndigheter skall ges tillgång till de uppgifter som inhämtats i enlighet med artikel 5. Medlemsstaterna skall fastställa hur detta samråd skall gå till.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att

— varje tillståndsansökan och de uppgifter som inhämtats enligt artikel 5 görs tillgängliga för allmänheten,

— den berörda allmänheten ges tillfälle att yttra sig innan projektet påbörjas.”

9 I artikel 7 i direktiv 85/337 föreskrivs följande:

”Om en medlemsstat uppmärksammar att ett projekt kan antas medföra en betydande inverkan på miljön i en annan medlemsstat eller om en medlemsstat som kan komma att beröras i betydande grad begär det, skall den medlemsstat inom vilken projektet avses att utföras till den andra medlemsstaten vidarebefordra de uppgifter som inhämtats enligt artikel 5, samtidigt som uppgifterna görs tillgängliga för de egna medborgarna. Denna information skall ligga till grund för ett sådant samråd som är nödvändigt inom ramen för de bilaterala relationerna mellan två medlemsstater på ömsesidig och jämställd grund.”

10 I artikel 8 i direktiv 85/337 föreskrivs följande:

”De uppgifter som inhämtats enligt artik[larna] 5, 6 och 7 skall beaktas vid tillståndsgivningen.”

11 Artikel 9 i direktivet har följande lydelse:

”När ett beslut har fattats skall den ansvariga myndigheten eller myndigheterna informera den berörda allmänheten

— om innehållet i beslutet och varje villkor som är knutet till detta,

— om de skäl och överväganden som beslutet grundar sig på, om medlemsstaternas lagstiftning kräver detta.

Medlemsstaterna bestämmer hur informationen skall lämnas.

Om en annan medlemsstat har informerats i enlighet med artikel 7, skall även denna underrättas om beslutet i fråga.”

12 I artikel 10 i direktivet föreskrivs följande:

”Bestämmelserna i detta direktiv skall inte begränsa de ansvariga myndigheternas skyldighet att tillämpa nationella föreskrifter och tillämplig rättspraxis om industri- och affärshemligheter och om hänsynstagande till allmänna intressen.

När artikel 7 äger tillämpning, skall i fråga om översändandet av information till en annan medlemsstat och mottagandet av sådan information de begränsningar gälla som tillämpas i den medlemsstat, där projektet föreslås bli utfört.”

13 I bilaga 2 till direktiv 85/337 anges de projekt som faller under artikel 4.2, det vill säga sådana projekt vars miljöpåverkan endast behöver bedömas när medlemsstaterna anser att så är nödvändigt till följd av projektens karaktär. I punkt 2 a i bilagan nämns utvinning av torv och i punkt 2 c utvinning av andra mineraler än metallhaltiga och energihaltiga, såsom marmor, sand, grus, skiffer, salt, fosfater och pottaska.

14 I punkt 10 d i bilaga 2 nämns bland annat anläggning av vägar.

Direktiv 97/11

15 Artikel 3 i direktiv 97/11 har följande lydelse:

”1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 14 mars 1999. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

…

2. Om en ansökan om tillstånd lämnas in till en ansvarig myndighet före utgången av den frist som anges i punkt I, skall bestämmelserna i direktiv 85/337/EEG före dessa ändringar fortsätta att tillämpas.”

Direktiv 85/337 i dess lydelse enligt direktiv 97/11 (nedan kallat direktiv 85/337 i ändrad lydelse)

16 För att skapa klarhet nämns endast de ändringar av direktiv 85/337 som har direkt betydelse för det påstådda fördragsbrottet. De ändringar som gjordes i artiklarna 5–10

genom direktiv 97/11 nämns således inte eftersom de saknar betydelse för domstolens prövning av detta mål.

17 Enligt artikel 2.1, 2.2 och 2.3 första stycket i direktiv 85/337 i ändrad lydelse gäller följande:

”1. Medlem[s]staterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek och lokalisering blir föremål för krav på tillstånd och en bedömning av deras påverkan innan tillstånd ges. Dessa projekt anges i artikel 4.

2. Bedömningen av miljöpåverkan kan integreras i det befintliga tillståndsförfarandet för projekt i medlemsstaterna eller, om detta inte är möjligt, i andra förfaranden eller i sådana förfaranden som tillskapas för att målsättningarna i detta direktiv skall uppfyllas.

…

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 7 får medlemsstaterna i undantagsfall besluta att ett visst projekt helt eller delvis skall undantas från föreskrifterna i detta direktiv.”

18 I artikel 3 i direktivet föreskrivs följande:

”Miljökonsekvensbedömningen skall i varje enskilt fall och i enlighet med artiklarna 4–11 på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de direkta och indirekta effekterna av ett projekt beträffande

— människor, fauna och flora,

— mark, vatten, luft, klimat och landskap,

— materiella tillgångar och kulturarv,

— samspelet mellan faktorerna i första, andra och tredje strecksatserna.”

19 I artikel 4 i direktiv 85/337 i ändrad lydelse föreskrivs följande:

”1. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall projekt som redovisas i bilaga I bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10.

2. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall medlemsstaterna när det gäller projekt som redovisas i bilaga II bestämma genom

a) granskning från fall till fall,

eller

b) gränsvärden eller kriterier som fastställs av medlemsstaten,

om projektet skall bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa förfarandena i både a och b.

3. Vid granskning från fall till fall eller fastställande av gränsvärden eller kriterier enligt punkt 2, skall de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III beaktas.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att de ansvariga myndigheternas avgöranden enligt punkt 2 görs tillgängliga för allmänheten.”

20 I punkt 3 i i bilaga II till direktiv 85/337 i ändrad lydelse nämns anläggningar för utnyttjande av vindkraft för energiproduktion (grupper av vindkraftverk).

21 Det framgår av punkt 13 i samma bilaga att ändringar eller utvidgningar av projekt som förtecknas i bilaga I eller bilaga II, vilka redan har godkänts, utförts eller håller på att utföras och vilka kan få betydande negativ inverkan på miljön (eftersom ändringar och utvidgningar inte förtecknats i bilaga I) ska anses vara ett projekt som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 4.2 i direktiv 85/337 i ändrad lydelse.

22 I bilaga III till direktiv 85/337 i ändrad lydelse anges de urvalskriterier som avses i artikel 4.3 i direktivet. Här anges att projektets karakteristiska egenskaper måste beaktas, i synnerhet vad beträffar föroreningar och störningar samt risken för olyckor, i synnerhet vad beträffar de tekniker som har använts. I samma bilaga anges att miljöns känslighet i de geografiska områden som antas bli påverkade av projekten måste beaktas, i synnerhet vad beträffar den naturliga miljöns tålighet, med särskild uppmärksamhet på bergs- och skogsområden.

Den nationella lagstiftningen

23 Skyldigheterna enligt direktiv 85/337 i ändrad lydelse har införlivats med nationell rätt genom bland annat 2000 års plan- och bygglag (Planning and Development Act 2000), i ändrad lydelse (nedan kallad PDA), och 2001 års plan- och byggförordningar (Planning and Development Regulations 2001).

24 I artikel 32.1 a PDA föreskrivs en allmän skyldighet att erhålla tillstånd för samtliga projekt som avser markanvändning och som omfattas av bilagorna I och II i direktiv 85/337 i ändrad lydelse. Ansökan om godkännande ska ha lämnats in och

tillstånd erhållits innan arbetet påbörjas. I artikel 32.1 b i samma lag föreskrivs dessutom att godkännande av ett sådant icke-godkänt projekt kan lämnas i efterhand.

25 När den behöriga planläggningsmyndigheten mottar en ansökan om tillstånd ska den avgöra om det berörda projektet ska genomgå en bedömning av dess inverkan på miljön.

26 I artikel 151 PDA föreskrivs att den som har påbörjat eller genomfört ett projekt som saknar tillstånd har gjort sig skyldig till en överträdelse.

27 Det framgår av artiklarna 152 och 153 i samma lag att byggnadsmyndigheterna, när de mottar ett klagomål, i princip ska skicka en påminnelse och därefter pröva om det ska utfärdas ett föreläggande. Det utgör en överträdelse att inte följa de villkor som anges i föreläggandet.

28 I artikel 160 PDA föreskrivs följande:

”När ett projekt som saknar tillstånd har utförts, utförs eller snart ska utföras eller fortsättas kan High Court efter Circuit Court på begäran av planmyndigheten eller någon annan person, oberoende av om denna person har ett intresse av hur marken används, med bindande verkan för alla besluta att vederbörande ska genomföra alternativt inte genomföra eller upphöra med genomförandet av det projekt som rätten finner nödvändigt och som anges i beslutet för att på ett lämpligt sätt, i förekommande fall, säkerställa

a) att det icke-godkända projektet inte genomförs eller fortsätts,

b) att marken i den mån det är möjligt återställs i ursprungligt skick,

c) att projektet utförs i enlighet med det tillstånd som har getts och med beaktande av de villkor som anges i tillståndet.

2. Domstolen kan, när den finner det lämpligt, i det beslut som anges i första stycket, besluta vilka arbeten som ska utföras. Dessa arbeten kan avse samtliga aspekter, bland annat återställande, återuppbyggnad, avlägsnande, rivning eller ändring av vilken anläggning eller installation som helst.”

29 I artikel 162 PDA föreskrivs att en ansökan om godkännande i efterhand inte medför att det tvångsåtgärdsförfarande som angetts ovan inställs eller avslutas.

Det administrativa förfarandet

30 Kommissionen översände den 21 december 2001 ett motiverat yttrande till Irland som uppföljning på en formell underrättelse av den 5 april 2001.

31 Kommissionen översände den 7 juli 2004 ytterligare en formell underrättelse till denna medlemsstat.

32 Kommissionen översände den 5 januari 2005 ytterligare ett motiverat yttrande till Irland, efter det att kommissionen hade mottagit Irlands synpunkter i en skrivelse av den 6 december 2004.

33 Eftersom kommissionen fann Irlands svar på ovannämnda motiverade yttrande i skrivelserna av den 8 mars, den 17 juni och den 1 december 2005 otillfredsställande väckte kommissionen förevarande talan med stöd av artikel 226 andra stycket EG.

Prövning av talan

Den första anmärkningen

34 Kommissionen har kritiserat Irland för att inte ha antagit alla nödvändiga bestämmelser för att följa artiklarna 2, 4 och 5–10 i direktiv 85/337 såväl i dess ursprungliga lydelse som i dess lydelse enligt direktiv 97/11. Anmärkningen ska prövas enligt direktiv 85/337 i ändrad lydelse.

35 Till stöd för den första anmärkningen, att direktiv 85/337 i ändrad lydelse har införlivats ofullständigt och medfört ett felaktigt genomförande av direktivet, har anförts tre grunder.

36 Kommissionen har gjort gällande att Irland inte har antagit alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att kontroller genomförs i syfte att, enligt artikel 2.1 i direktiv 85/337 i ändrad lydelse, avgöra om de planerade projekten har en betydande inverkan på miljön och, om så är fallet, föreskriva att förfarandet för att bedöma inverkan på miljön, som föreskrivs i artikel 2.1, genomförs innan det lämnas tillstånd till projektet.

37 Kommissionen anser vidare att de irländska bestämmelserna enligt vilka det är tillåtet att ansöka om godkännande i efterhand efter det att ett icke godkänt projekt har utförts helt eller delvis strider mot de preventiva målsättningarna bakom direktiv 85/337 i ändrad lydelse.

38 Kommissionen har dessutom påpekat att de tvångsåtgärder som Irland har vidtagit inte säkerställer en effektiv tillämpning av direktivet, med följd att Irland även har åsidosatt sin allmänna skyldighet enligt artikel 249 EG.

39 Kommissionen har till stöd för denna sista grund anfört ett antal exempel som, enligt kommissionen, visar bristerna vid genomförandet av det irländska tvångsåtgärdssystemet.

De två första grunderna

— Parternas argument

40 Kommissionen har gjort gällande att eftersom det är möjligt enligt irländsk rätt att uppfylla de villkor som föreskrivs i direktiv 85/337 i ändrad lydelse under eller efter det att ett projekt har genomförts visar att det saknas en tydlig skyldighet att underkasta projekten en bedömning av deras inverkan på miljön innan de genomförs.

41 Genom att godta att kontrollen av projektens miljöpåverkan kan utföras efter det att projekten genomförts trots att det huvudsakliga syftet med direktiv 85/337 i ändrad lydelse är att inverkan på miljön ska beaktas så tidigt som möjligt vid all planläggning

och beslutsfattande, medges enligt nationell rätt en möjlighet till godkännande i efterhand som innebär att direktivet förlorar sin ändamålsenliga verkan.

42 Kommissionen har även påpekat att eftersom bestämmelserna om godkännande i efterhand har inarbetats i de allmänt tillämpliga bestämmelserna om bygglov finns det inget som tyder på att ansökningar om godkännande i efterhand och beviljande av sådana ansökningar endast gäller i särskilda fall.

43 Irland har gjort gällande att kommissionen har misstolkat den irländska lagstiftning genom vilken direktiv 85/337 i ändrad lydelse införlivades. Irland har påpekat att det enligt irländsk rätt uttryckligen krävs att samtliga nya projekt har godkänts innan arbetet påbörjas och att, om projekten ska genomgå en bedömning av deras miljöpåverkan, ska denna bedömning göras innan arbetet genomförs. Det är för övrigt straffbelagt att underlåta att fullgöra dessa skyldigheter, och underlåtenheten kan medföra att det vidtas tvångsåtgärder.

44 Irland har för övrigt påpekat att godkännandet i efterhand, som infördes genom PDA och 2001 års plan- och byggförordningar, utgör ett undantag från huvudregeln att godkännande ska ha beviljats innan projektet påbörjas och att den irländska ordningen fullt ut uppfyller målsättningarna i direktiv 85/337 i ändrad lydelse och särskilt den allmänna målsättningen att skydda miljön eftersom det inte nödvändigtvis är bäst för miljöskyddet att avbryta ett icke godkänt projekt.

45 Enligt denna medlemsstat föreskrivs det inte i direktiv 85/337 i ändrad lydelse, i vilket kraven endast är av förfarandemässig karaktär, att det undantagsvis får göras en bedömning av inverkan på miljön efter det att arbetet påbörjats. Irland har påpekat att det inte någonstans i direktivet uttryckligen föreskrivs att bedömningen endast får göras innan projektet har genomförts. Irland har anfört argumentet att definitionen av begreppet ”tillstånd” i direktivet för att göra gällande att användningen

av termen ”utföra” är betydelsefull, eftersom sistnämnda term inte endast avser att arbetet påbörjats men även hur ett planprojekt har utvecklats.

46 Irland har dessutom påpekat att godkännande i efterhand är en rimlig säkerhetsventil som kan tillämpas i särskilda situationer och varmed beaktas att det är ofrånkomligt att vissa projekt av olika anledningar påbörjas innan det har beviljats tillstånd i den mening som avses i direktiv 85/337 i ändrad lydelse.

47 Irland har hämtat argument från dom av den 7 januari 2004 i mål C-201/02, Wells (REG 2004, s. I-723), för att hävda att en korrigerande bedömning undantagsvis kan göras på ett senare stadium med avsteg från den allmänna principen att bedömningen ska göras så tidigt som möjligt under beslutsprocessen.

48 Irland anser likaså att det är oproportionerligt att kräva att viss infrastruktur avlägsnas när det efter en prövning av ansökan om godkännande i efterhand bedöms att godkännandet är förenligt med god planläggning och en hållbar utveckling.

— Domstolens bedömning

49 Medlemsstaterna ska genomföra direktiv 85/337 i ändrad lydelse på ett sätt som fullt ut uppfyller de krav som ställs mot bakgrund av dess huvudsakliga syfte, vilket enligt artikel 2.1 i direktivet är att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering ska bli föremål för en bedömning av denna påverkan innan tillstånd ges (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 september 2000 i mål C-287/98, Linster, REG 2000, s. I-6917,

punkt 52, och av den 23 november 2006 i mål C-486/04, kommissionen mot Italien, REG 2006, s. I-11025, punkt 36).

50 Tillståndet är dessutom, enligt artikel 1.2 i direktiv 85/337 i ändrad lydelse det beslut av behörig myndighet eller behöriga myndigheter som ger exploatören rätt att genomföra projektet.

51 Formuleringen i artikel 2.1 om en rätt att genomföra projektet, vilken är otvetydig, innebär nödvändigtvis att den som ansökt om tillstånd inte kan påbörja arbetet med projektet utan att åsidosätta kraven i direktiv 85/337 i ändrad lydelse innan han har ansökt och erhållit det relevanta tillståndet och genomfört bedömningen av dess inverkan på miljön.

52 Denna analys gäller för samtliga projekt som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 85/337 i ändrad lydelse oberoende av om de omfattas av bilaga I till detta direktiv och följaktligen ska genomgå en systematisk bedömning med tillämpning av artikel 2.1 och 2.4 i direktivet eller bilaga II till samma direktiv varvid de, enligt artikel 4.2 i direktivet, inte ska genomgå en bedömning om de med beaktande av de kriterier som fastställts av medlemsstaten och/eller en prövning i varje enskilt fall har en påtaglig inverkan på miljön.

53 En sådan bokstavstrogen analys av artikel 2.1 är för övrigt förenlig med syftet bakom direktiv 85/337 i ändrad lydelse, vilket bland annat framgår av skäl 5 i direktiv 97/11. Här anges att ”[p]rojekt som kräver bedömning bör omfattas av krav på tillstånd [och] bedömningen bör utföras innan ett sådant tillstånd lämnas”.

54 Enligt irländsk rätt bör bedömningen av påverkan på miljön och bygglovet i princip utföras respektive erhållas, när det är nödvändigt, innan arbetet genomförs. Enligt irländsk rätt utgör det ett åsidosättande av bestämmelserna om bygglov att inte göra så.

55 Det är emellertid även utrett att det i den irländska lagstiftningen har införts en möjlighet till godkännande i efterhand vars rättsverkan jämställs med rättsverkningarna hos ett bygglov som beviljats innan arbetet och planläggningen påbörjades. Detta godkännande i efterhand kan beviljas trots att det projekt för vilket det krävs en bedömning av dess inverkan på miljön enligt artiklarna 2 och 4 i direktiv 85/337 i ändrad lydelse har utförts.

56 Vidare medför den omständigheten att ett sådant godkännande i efterhand kan beviljas och som Irland har medgett vanligtvis används för bygglov och utan att några särskilda omständigheter föreligger, enligt irländsk rätt, att skyldigheterna enligt direktiv 85/337 i ändrad lydelse anses uppfyllda.

57 Även om gemenskapsrätten inte utgör ett hinder för att det enligt nationella bestämmelser i vissa fall kan var tillåtet att godkänna lagstridiga transaktioner eller handlingar i efterhand måste en sådan möjlighet enligt gemenskapsrätten underkastas villkoret att det inte möjliggör för de berörda att kringgå gemenskapsbestämmelserna eller att inte tillämpa dem och att möjligheten förblir ett undantag.

58 En sådan ordning för godkännande som gäller i Irland kan nämligen utgöra ett incitament för exploatörerna att inte kontrollera huruvida de planerade projekten uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 2.1 i direktiv 85/337 i ändrad lydelse och därmed inte heller vidta nödvändiga åtgärder för att klarlägga projektens inverkan på miljön och bedöma dem på förhand. Enligt första skälet till direktiv 85/337 är det nödvändigt att inverkan på miljön beaktas av den behöriga myndigheten på ett så tidigt stadium som möjligt vid all teknisk planläggning och i olika beslutsprocesser. Syftet är att hindra uppkomsten av föroreningar och olägenheter vid källan i stället för att senare försöka motverka effekterna av dem.

59 Irland kan slutligen inte med framgång åberopa domen i det ovannämnda målet Wells. I punkterna 64 och 65 i denna dom erinras om att enligt principen om lojalt samarbete som föreskrivs i artikel 10 EG ska medlemsstaterna bringa de otillåtna följdverkningarna av en överträdelse av gemenskapsrätten att upphöra. Det ankommer således på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för att avhjälpa att det inte skett någon bedömning av projekts inverkan på miljön,

exempelvis genom att återkalla eller inhibera ett redan beviljat tillstånd för att därefter genomföra bedömningen inom gränserna för medlemsstaternas processuella autonomi.

60 Det framgår inte heller att den nya bedömningen av miljöpåverkan som utförts för att avhjälpa att det inte skett en sådan bedömning som föreskrivs i direktiv 85/337 i ändrad lydelse för ett redan utfört projekt är jämförbar med den bedömning av projektets inverkan på miljön som utförts innan tillstånd beviljades och som krävs enligt direktivet.

61 Det framgår av vad som anförts ovan att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 85/337 i ändrad lydelse genom att godkännanden i efterhand, vilka kan beviljas utan att förekomsten av några särskilda omständigheter behöver styrkas, ges samma rättsverkningar som de som gäller för ett bygglov som beviljats innan arbetena och planläggningen utförts, trots att de projekt vars inverkan på miljön ska bedömas, enligt artiklarna 2.1, 4.1 och 4.2 i direktiv 85/337 i ändrad lydelse, först ska identifieras och sedan, innan tillstånd kan utfärdas och följaktligen definitivt innan de genomförs, underkastas en tillståndsansökan och nämnda bedömning.

62 Talan kan således bifallas på de två första grunderna.

Den tredje grunden

— Parternas argument

63 Enligt kommissionen innehåller irländsk lagstiftning och praxis avseende påföljder för överträdelser luckor som kan äventyra införlivandet och ett korrekt genomförande

av direktiv 85/337 i ändrad lydelse såtillvida att direktivet kräver införande av ett verksamt kontroll- och påföljdssystem.

64 Kommissionen har inledningsvis gjort gällande att de påföljder som föreskrivs i irländsk lagstiftning för överträdelser av bestämmelserna om bygglov inte kan kompensera för att det saknas bestämmelser om krav på iakttagande av skyldigheten att underkasta projekt en bedömning av deras inverkan på miljön innan de utförs.

65 Kommissionen har dessutom gjort gällande att irländsk praxis avseende sanktionsåtgärder äventyrar ett korrekt införlivande av direktiv 85/337 i ändrad lydelse. Kommissionen har pekat på ett antal särskilda situationer av vilka det enligt kommissionen framgår att den irländska lagstiftningen är bristfällig vad beträffar kontrollen av att de regler som föreskrivs i direktivet följs.

66 Irland har, vad beträffar vilket förfarande som ska tillämpas avseende sanktionsåtgärder, gjort gällande att denna fråga omfattas av medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning, eftersom kontroll av planläggning och miljö inte har harmoniserats på gemenskapsnivå.

67 Irland har hur som helst påpekat att det påföljdssystem som föreskrivs i irländsk lagstiftning är fullständigt och verksamt. Irland har härvid påpekat att de bestämmelser som är tillämpliga på miljörättsområdet är rättsligt bindande.

68 Enligt den irländska lagstiftningen ska behöriga planläggningsmyndigheter skicka ett varningsbrev när de erfar att ett icke godkänt projekt har utförts, om inte projektet är av mindre betydelse.

69 När varningsbrevet väl har skickats ska plan- och byggmyndigheterna ta ställning till om det är lämpligt att utfärda ett föreläggande.

70 Syftet med varningsbrevet är att möjliggöra för de personer som är ansvariga för icke godkända projekt att vidta kompletterande åtgärder innan det utfärdas ett föreläggande och övriga steg i sanktionsförfarandet inleds.

71 Om ett föreläggande utfärdas ska det anges däri vilka skyldigheter som åvilar mottagaren och att det utgör en lagöverträdelse att inte uppfylla dessa skyldigheter.

72 Irland har dessutom påpekat att sanktionsordningen ska ta hänsyn till de olika rättigheter som gör sig gällande, däribland rättigheterna för exploatörer, markägare, allmänheten och enskilda som är direkt berörda av projektet. Det ska ske en avvägning av dessa olika rättigheter för att nå ett rättvist resultat.

73 Irland har slutligen bestritt de exempel som kommissionen har angett, eftersom kommissionen inte har bevisat det påstådda fördragsbrottet utan inskränkt sig till allmänna påståenden.

— Domstolens bedömning

74 Det är utrett att i Irland kan avsaknaden av en sådan utredning av inverkan på miljön som krävs enligt direktiv 85/337 i ändrad lydelse kompenseras med ett godkännande i efterhand. Det innebär att ett projekt som har genomförts utan tillstånd får lov att vara kvar under förutsättning att en ansökan lämnas in innan det inleds ett sanktionsförfarande.

75 Denna möjlighet kan, såsom Irland för övrigt har medgett, medföra att de behöriga myndigheterna inte ingriper för att inhibera eller avbryta ett projekt som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 85/337 i ändrad lydelse, och som håller på att uppföras eller redan har uppförts i strid med kravet på godkännande och utan att kravet på att det ska göras en undersökning av dess inverkan på miljön innan tillstånd lämnats, med följd att de behöriga myndigheterna inte inleder det sanktionsförfarande som föreskrivs i PDA, eftersom Irland har påpekat att myndigheterna har ett utrymme för skönsmässig bedömning på detta område.

76 Det är således utrett att den sanktionsordning som har införts av Irland är bristfällig. Med hänsyn till att det finns en möjlighet att få godkännande i efterhand saknar sanktionsordningen nämligen genomslagsförmåga, eftersom bristfälligheten i fråga är en direkt konsekvens av det fördragsbrott som har styrkts vid prövningen av de två ovannämnda grunderna.

77 Detta påpekande påverkas inte av den omständigheten att sanktionsordningen enligt Irland ska beakta olika rättsinnehavares rättigheter såsom entreprenörer, markägare, allmänheten och enskilda som är direkt berörda av projektet i fråga. Den omständigheten att det är nödvändigt att göra en avvägning mellan dessa intressen kan nämligen inte i sig motivera att kontroll- och sanktionsordningen saknar verkan.

78 Det är således inte nödvändigt att bedöma de olika exempel som kommissionen har anfört för att visa bristerna hos de tvångsåtgärder som har vidtagits, eftersom bristerna härvidlag är en direkt följd av brister i den irländska lagstiftningen.

79 Talan kan således även bifallas på den tredje grunden, och följaktligen kan den första anmärkningen godtas i sin helhet.

80 Det ska slutligen påpekas att det finns fog för den första anmärkningen såväl med stöd av direktiv 85/337 i ändrad lydelse som direktiv 85/337. Såväl enligt den ursprungliga

versionen av direktivet som enligt den ändrade versionen ska projekt som kan ha en betydande inverkan på miljön nämligen genomgå en bedömning av deras inverkan på miljön innan tillstånd beviljas. Definitionen av sådana projekt har nämligen inte ändrats och villkoren för godkännande i efterhand enligt den irländska lagstiftningen har för övrigt inte heller ändrats.

81 Det följer av vad som anförts ovan att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 4 och 5–10 i direktiv 85/337, såväl i dess tidigare som i dess senare lydelse enligt direktiv 97/11, genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att projekt som omfattas av direktivet, innan de genomförs helt eller delvis, först genomgår en miljökonsekvensbedömning och därefter, om projekten kan ha en betydande inverkan på miljön på grund av deras art, storlek och lokalisering, underkastas en bedömning av denna inverkan enligt artiklarna 5–10 i direktivet.

Den andra anmärkningen

82 Denna anmärkning avser villkoren för att uppföra en vindkraftverksanläggning i Derrybrien i grevskapet Galway. Inledningsvis ska nämnas de olika tillstånd som har erhållits.

83 Som framgår av handlingarna i målet ingavs ansökningar om tillstånd för projektets två första etapper, som avsåg 23 turbiner, den 4 och den 18 december 1997. Det ingavs nya ansökningar den 23 januari 1998, eftersom de tidigare ansökningarna inte bedömdes vara giltiga. Tillstånd beviljades den 12 mars 1998. Den 5 oktober 2000 ingavs en ansökan om tillstånd för den tredje etappen, som bland annat avsåg 25 turbiner och tillfartsvägar. Tillstånd beviljades den 15 november 2001. Den 20 juni 2002 ansökte exploatören om tillstånd att ändra projektets två första etapper,

vilken ansökan beviljades den 30 juli 2002. Eftersom det tillstånd som hade beviljats för de två första etapperna hade löpt ut ansökte exploatören i oktober 2003 om en förlängning av tillståndet, vilken ansökan beviljades i november 2003.

Parternas argument

84 Med denna anmärkning har kommissionen gjort gällande att Irland inte har antagit alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att det innan tillstånd beviljades för vindkraftsanläggningen och därmed sammanhängande aktiviteter samt bygg- och anläggningsarbeten gjordes en bedömning av projektets inverkan på miljön i enlighet med artiklarna 5–10 i direktiv 85/337 och direktiv 85/337 i ändrad lydelse.

85 Kommissionen har gjort gällande att även om det gjordes en undersökning av inverkan på miljön enligt irländsk lagstiftning för vissa väsentliga delar av det berörda projektet skulle dessa undersökningar vara bristfälliga.

86 I bland annat den undersökning av inverkan på miljön som utfördes år 1998 beaktades inte de miljömässiga risker som har samband med genomförandet av projektets olika delar på ett korrekt sätt. Den undersökning som utfördes avseende projektets tredje etapp är även den otillräcklig.

87 Kommissionen har vidare anfört att vindkraftsanläggningen är den största markbundna vindkraftsanläggning som någonsin har planerats i Irland och en av de mest betydelsefulla i Europa.

88 Kommissionen har även gjort gällande att uppförandet av vindkraftsanläggningen nödvändiggjorde att 263 hektar med barrträd fälldes, eftersom det lämnades tillstånd till fällning den 20 maj 2003. Det gjordes emellertid ingen bedömning av denna åtgärds inverkan på miljön, vilket även strider mot irländsk lagstiftning.

89 Kommissionen har tillagt att Irland, efter jordskredet den 16 oktober 2003 och den miljömässiga katastrof som följde av att torv, som revs loss från ett av de områden där vindkraftsanläggningen uppfördes, förorenade floden Owendalulleegh och dödade cirka 50 000 fiskar och åsamkade bestående skador på fiskens reproduktionsområden, inte gjorde en ny bedömning av anläggningens inverkan på miljön innan exploatören återupptog bygg- och anläggningsarbeten år 2004.

90 Irland har påpekat att trots att det under år 1997, och därefter under år 1998, ingavs ansökningar som avsåg de två första etapperna av vindkraftsanläggningen nämns det varken i bilaga I eller i bilaga II till direktiv 85/337 att denna kategori av projekt omfattas av direktivets tillämpningsområde. Tillståndet var således inte beroende av att det först hade gjorts en bedömning av projektets inverkan på miljön såsom det föreskrivs i direktivet. Irland har dock tillfogat att det i bilaga till de ansökningar som ingavs under år 1998 bifogades ett intyg om projektens miljöpåverkan i enlighet med irländsk lagstiftning.

91 Irland anser för övrigt att det förefaller konstlat att försöka påvisa att aktiviteter som har ett löst samband med projektet att uppföra en vindkraftsanläggning, såsom anläggande av en väg, utvinning av torv, drift av stenbrott eller transport av elektricitet, hade en sådan betydelse att det var nödvändigt att göra en sådan bedömning av projektets inverkan på miljön som föreskrivs i direktiv 85/337.

92 Irland anser dessutom att en ansökan om att giltighetstiden hos ett tillstånd ska förlängas inte utgör ett ”tillstånd” i den mening som avses i direktiv 85/337 i ändrad lydelse.

93 Irland har slutligen gjort gällande att jordskredet berodde på de byggmetoder som användes och inte på problem som kunde ha upptäckts på förhand genom en undersökning av projektets inverkan på miljön, även om undersökningen hade levt upp till gemenskapskraven. Irland har för övrigt påpekat att byggmetoderna ändrades för att säkerställa att vindkraftsanläggningen kunde färdigställas i full säkerhet efter det att bygg- och anläggningsarbetet hade avbrutits och en undersökning verkställts.

Domstolens bedömning

94 Vad beträffar de villkor som ställdes när tillstånden beviljades för de två första etapperna av vindkraftsanläggningen den 12 mars 1998 och som det ingavs ansökan om den 23 januari 1998, ska det inledningsvis prövas huruvida direktiv 85/337 överhuvudtaget är tillämpligt.

95 Det framgår av artikel 3 i direktiv 97/11 att om en ansökan om tillstånd lämnas in till en ansvarig myndighet före den 14 mars 1999 ska bestämmelserna i direktiv 85/337 fortsätta att tillämpas.

96 Även om det är ostridigt att anläggningar för utnyttjande av vindenergi varken anges i bilaga I eller i bilaga II till direktiv 85/337 har Irland inte bestritt att de två första etapperna av uppförandet av vindkraftsanläggningarna omfattade flera bygg- och anläggningsarbeten, häribland utvinning av torv och utvinning av andra mineraler än metallhaltiga och energihaltiga samt anläggning av vägar. Samtliga är bygg- och anläggningsarbeten som anges i punkt 2 a respektive 2 c i bilaga II till direktivet.

97 Direktiv 85/337 skulle följaktligen ha tillämpats på de två första etapperna av uppförandet av vindkraftsanläggningen, eftersom det under dessa etapper utfördes bygg- och anläggningsarbeten som anges i bilaga II till direktivet.

98 Härav följer att Irland var skyldigt att underkasta projekten en bedömning av deras miljöpåverkan, om de på grund av sin art, storlek eller lokalisering kunde medföra en betydande miljöpåverkan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 oktober 1996 i mål C-72/95, Kraaijeveld m.fl., REG 1996, s. I-5403, punkt 50, och av den 28 februari 2008 i mål C-2/07, Abraham m.fl., REG 2008, s. I-1197, punkt 37).

99 Irland har emellertid hävdat att de behöriga myndigheterna inte ansåg att bilaga II till direktiv 85/337 var tillämplig, eftersom anslutningsarbetena i form av utvinning av torv och anläggande av vägar var av underordnad betydelse i förhållande till själva uppförandet av själva vindkraftsanläggningen.

100 De behöriga myndigheterna bedömde således att det inte fanns någon anledning att pröva om de planerade projekten kunde medföra en betydande miljöpåverkan och de fann därför inte någon anledning att som villkor för godkännande kräva att det gjordes en bedömning av deras inverkan på miljön i enlighet med de krav som föreskrivs i direktivet.

101 Den omständigheten att ovannämnda projekt, som omfattas av bilaga II till direktivet, har varit av mindre betydelse i förhållande till uppförandet av vindkraftsanläggningen i dess helhet innebar emellertid inte att de berörda projekten av denna anledning inte kunde ha en betydande miljöpåverkan.

102 Det ska påpekas att de planerade projekten med utvinning av torv och mineraler samt anläggande av vägar inte var av obetydlig karaktär i förhållande till vindkraftsanläggningens totala areal, som omfattade över 200 hektar torv, och som utgjorde det största projektet av sitt slag i Irland och att dessa projekt för övrigt var absolut nödvändiga såväl för att installera turbinerna som för att utföra bygg- och anläggningsarbetena. Bygg- och anläggningsarbetena utfördes dessutom på sidan av berget Cashlaundrumlahan, som innehåller ett torvlager som är upp till 5.5 meter djupt och som till största delen täcks av skog.

103 Det följer av dessa omständigheter, som Irland inte har bestritt, att lokaliseringen av och storleken på projekten med utvinning av torv och mineraler samt anläggande av vägar och områdets belägenhet tätt på en flod utgör så många konkreta omständigheter som medför att projekten, som hörde ihop med uppförandet av 46 turbiner, skulle ha bedömts kunna få betydande inverkan på miljön och således borde ha blivit föremål för en undersökning av deras inverkan på miljön.

104 Syftet med att genomföra en undersökning av projektens inverkan på miljön enligt direktiv 85/337 är nämligen att på ett lämpligt sätt påvisa, beskriva och värdera de direkta och indirekta följderna av ett projekt på faktorer som fauna, flora, mark och vatten samt samspelet mellan dessa olika faktorer. De intyg som lades fram av exploatören rörande projektens miljöpåverkan var dessutom bristfälliga och behandlade exempelvis inte frågan rörande markens stabilitet, trots att detta är av avgörande betydelse när utgrävningar planeras.

105 Irland har således underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 85/337 genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att det innan det beviljas tillstånd att uppföra de två första etapperna av vindkraftsanläggningen gjordes en bedömning av bygg- och anläggningsarbetenas inverkan på miljön enligt artiklarna 5–10 i direktivet och eftersom det i ansökningarna om tillstånd endast bifogades intyg om miljöpåverkan som inte uppfyller dessa krav.

106 Vad beträffar den ansökan om godkännande av den tredje etappen vid uppförandet av vindkraftsanläggningen som ingavs den 5 oktober 2000 och ansökan av den 20 juni 2002 om att ändra de två första etapper som redan hade godkänts påpekas att anmärkningen ska prövas enligt direktiv 85/337 i ändrad lydelse, eftersom dessa ansökningar ingavs efter den 14 mars 1999.

107 Det är utrett att de behöriga myndigheterna accepterade att den typ av turbiner som ursprungligen hade planerats ersattes av en annan typ utan att ställa krav på

att det skulle göras en bedömning av deras inverkan på miljön enligt direktiv 85/337 i ändrad lydelse och att det inte heller gjordes en sådan bedömning vid godkännandet av den tredje etappen. Det gjordes inte heller någon bedömning av inverkan på miljön när det i maj 2003 gavs avverkningstillstånd för skog, vilket strider mot irländsk lagstiftning.

108 Anläggningar för utnyttjande av vindkraft för energiproduktion (grupper av vindkraftverk) anges emellertid i punkt 3 i i bilaga II till direktiv 85/337 i ändrad lydelse, och i punkt 13 i samma bilaga nämns ändringar eller utvidgningar av projekt i samma bilaga, vilka redan har godkänts, utförts eller håller på att utföras och vilka kan få betydande negativ inverkan på miljön.

109 Dessutom ingår bland de relevanta urvalskriterierna i bilaga III till direktiv 85/337 i ändrad lydelse och som ska tillämpas på projekt som anges i bilaga II till direktivet och till vilka det hänvisas i artikel 4.3 i direktivet, risken för olyckor, i synnerhet vad beträffar de tekniker som har använts. Ytterligare kriterier som ska beaktas är miljöns känslighet i de geografiska områden som antas påverkas av projekten, i synnerhet ”den naturliga miljöns tålighet, med särskild uppmärksamhet på bergs- och skogsområden”.

110 Den omständigheten att det ställdes upp 25 nya turbiner, att det anlades servicevägar och att de turbiner som ursprungligen godkänts byttes ut för att öka energiproduktionen kunde, i egenskap av projekt som anges i bilaga II till direktiv 85/337 i ändrad lydelse och med beaktande av områdets särskilda kännetecken som nämns i punkt 102 i denna dom och till de kriterier som anges i punkt 106 i denna dom, få betydande inverkan på miljön och skulle därför ha underkastats ett godkännandeförfarande innan de godkändes och en bedömning av deras inverkan på miljön enligt artiklarna 5–10 i direktiv 85/337 i ändrad lydelse.

111 Irland har således underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 85/337 i ändrad lydelse genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att det innan det lämnades tillstånd till ändringar och tillstånd till den tredje etappen av uppförandet av vindkraftsanläggningen gjordes en sådan bedömning och genom att endast begära att ett intyg om miljöpåverkan bifogades ansökningarna, vilket inte uppfyllde dessa krav.

112 Det följer av vad som anförts ovan att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 4 och 5–10 i direktiv 85/337 såväl i dess ursprungliga lydelse som i dess ändrade lydelse genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att det innan det beviljades tillstånd för att uppföra en vindkraftsanläggning med anslutande bygg- och anläggningsarbeten i Derrybrien i grevskapet Galway gjordes en bedömning av arbetenas inverkan på miljön enligt artiklarna 5–10 i direktivet.

Rättegångskostnader

113 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Irland ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Irland har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 4 och 5–10 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt såväl före som efter det att detta direktiv ändrades genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997

— genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att projekt som omfattas av direktivets tillämpningsområde innan de genomförs helt eller delvis först bedöms med avseende på om det är nödvändigt att göra en miljökonsekvensbedömning och därefter om projekten kan få en betydande inverkan på miljön på grund av sin art, storlek eller lokalisering och säkerställa att de underkastas en bedömning av sin miljöpåverkan enligt artiklarna 5–10 i direktiv 85/337, och

— genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att det innan det beviljades tillstånd för att uppföra en vindkraftsanläggning med anslutande bygg- och anläggningsarbeten i Derrybrien i grevskapet Galway gjordes en bedömning av arbetenas inverkan på miljön enligt artiklarna 5–10 i direktiv 85/337 i dess lydelse såväl före som efter det att direktivet hade ändrats genom direktiv 97/11.

2) Irland ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter